

PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS,
CHRISTIANUS
VATERUS,
PHILOS. ET MED. DOCTOR,
EIVSDEMQUE P.P. SERENISS.
PRINCIPVM ANHALTIN. AR-
CHIATER, NEC NON PHYS.
PROVINCIAL. SAXON. ET
NATVR. CVRIOS. COL-
LEGA,
CIVIBVS ACADEMICIS
S. P. D.

Siquis unquam in omni memoria ae-
 tatum et temporum, sapientiae stu-
 dia ab ineunte aetate cum religione
 coniunxit, utique is fuit, et utraque
 laude in coetu divino floruit Theodoretus Cyri
 Antistes, qui Syriam, finitimasque regiones fa-
 ma nominis implevit, et doctrina singulari, lon-
 go rerum usu, maximis denique virtutibus im-
 mortalem sibi gloriam comparavit. Vis inge-
 nii summa, facultas iudicandi exquisitissima, u-
 bertas in dicendo, et copia admirabilis, inter-
 pretandi scientia, et mira in docendo facilitas
 movebant animos perinde ac flectebant, usque
 eo, ut fontibus aquae potius, quam Theodore-
 to verba et rerum argumenta deessent. Do-
 cebat enucleate, explicabat accurate, commen-
 tabatur diserte, illustrabat eleganter et copiose,
 meditabatur assidue, et mentis acie scrutabatur
 res sacras: tanto minus a se discedebat, coetum-
 que Dei deserebat. Haud inferior Theodore-
 to fuit religiosissimus Saxoniae Doctor, SAMVEL
 BENEDICTVS CARPZOVIVS, stirpe literatorum he-
 roum natus, qui robur Herculeum in profligan-
 dis reipublicae pestibus et monstris non magis
 ostentarunt, quam comprobarunt. Hi veram, ne-
 que simulatam sapientiam e coelo deduxerunt, et
 sanctioribus in toga officiis sacra, leges, ornamen-
 ta

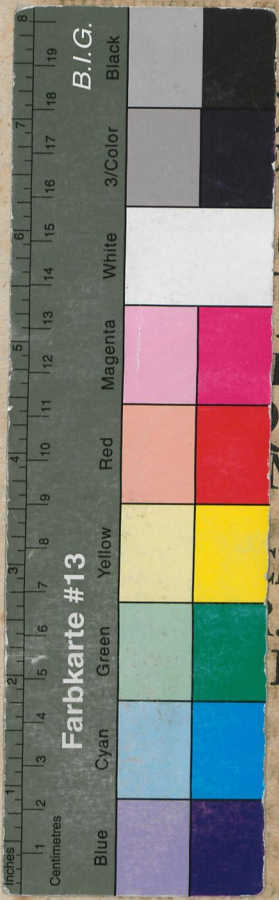

ta literarum naviter conservarunt, quippe a natura facti, et disciplina instituti atque educati, ut fontes literarum, sine quibus ingenia, ut agri squallent, incultique iacent, exarescere ne paterentur. Quo in numero vere ac merito reponendus est D. SAMVEL BENEDICTVS, aulae regali Saxonicae a consiliis et sacris, vir, cui vix quisquam nostra aetate par contigit, qui ad quodcunque genus studii se contulit, aequales vicit, et in unoquoque eorum sic elaboravit, et aliis praestitit, ut primas illi ultro omnes deferrent. In dicendo tanta inerat cum gravitate coniuncta suavitas, ut meliorem non quaerent, disertioem non invenirent. Imo plus, quam Theodoretus, ingenii docilitate affectus est. Orator doctrina et usu, praeceptis et arte confirmatus: Poeta, mentis viribus et natura valuit, Prudentium, Venantium, Sidonium, industria et compositionis elegantia superavit, in reliquis literarum partibus sic versatus est, ut nomen eius toto terrarum orbe, sermonibus omnium iure celebretur. Tandem spreis, nec relictis, sed consulto sepositis hisce studiis, certos industriae suae fines praescripsit, et ab scholis, quae miseriam laborantibus praemium rependunt, ad fastigium dignitatis non precario, clam aut furtim, sed incomparabili doctrina contendit. Ita factum est, ut magna
apud

apud Regem ac Principes existimatione esset, et ob magnam excellentemque rerum sacrarum scientiam carus ab iis haberetur. Sive enim antiquum Viri genus, sive humanitatem et omnis doctrinae elegantiam, sive in tuenda veritate constantiam, sive labores, merita, ac virtutis exempla recogitarent, CARPZOVIUM patrocinio ornabant pariter ac muniebant. Rumorem vulgi, quod Viri prudentiam non capiebat, ridebant, ac pro nihilo ducebant, quasi dissimularet quasdam sententias, ad perniciem religionis excogitatas. Sciebat, cum Theodoreto olim nihilo rectius actum, sed ut ille in magno patrum conventu damnavit erroris Nestorium, sic SAMVEL BENEDICTVS voce, scripto, exemplis constantem probavit animum, et vafrorum errores hominum excusit diligenter ac reiecit, prodito posteris exemplo, ut tanti doctoris vestigia persequantur. Hoc tantum tanti sacrorum antistitis nomen, omnibus seculis memorandum, recordatione prosequamur necesse est, quod non sepultum in tenebris iacere, sed in luce Germaniae exsplendescere magis debet. Quas supremi officii partes sibi datas recte arbitratus est Vir summe Reverendus, Doctor et Professor Theologus multo celeberrimus, GOTTLIEBIVS VVERNSDORFFIVS, Alumnorum Elector, Curator gravissimus, meritum maximi VIRI existimator gratissimus iuxta ac disertissimus, Collega multis nominibus observandus, quem ut pro concione in solemnibus Academiae panegyri perendie ab hora IX. praeclare, graviterque dicturum, perattente audiat, volumus exire et obsecramus. P.P. Dominica II. post EPIPHAN. Anno
clō 1ō CCIIIX.

Ung VI 3

W 18
V 17

DIRECTOR
 VITEMBERGENSIS,
 STIANUS
 TERUS,
 T MED. DOCTOR,
 VE P.P. SERENISS.
 M ANHALTIN. AR-
 NEC NON PHYS.
 IAL. SAXON. ET
 .CVRIOS. COL-
 LEGA,
 ACADEMICIS
 S. P. D.

